

Uit: Brieven aan Anne

Hallo oom Ruud,

uit brief 12, 15-12-2004

1) (...) Het blijft moeilijk om God te begrijpen, de manier waarop Hij met ons bezig is, Zijn Almacht, Zijn Liefde voor alle schepselen, Zijn plan der eonen, Zijn plan met de mensheid, enz., enz. en vooral het grote WAAROM van dit alles, Zijn wegen zijn inderdaad onnaspeurlijk.

(...) Ook al blijven veel zaken, menselijkerwijs gezien, nog onbegrijpelijk het blijft gewoon: simpelweg geloven dat alles in Zijn Woord de waarheid is, of ik het nu wel of niet begrijp. Dit moet ook het uitgangspunt zijn denk ik van iedere gelovige, maar als "nadenkend" mens is dat best wel moeilijk!

2) Wat fijn als er mensen om je heen zijn, die zo overtuigend gelovig zijn. Dat bemoedigt iedere "beginnend" gelovige. Ik ervaar dat ook heel sterk in mijn gemeente. Mensen zijn zo vol overtuigd christen en beleven dit ten diepste, dat vind ik heel bijzonder! Ze stralen dat ook helemaal uit en nergens is er een spoortje van twijfel te ontdekken, althans, voor zover ik dat, op afstand, kan beoordelen natuurlijk, terwijl ik zelf nog steeds loop te worstelen met onzekerheden, om moedeloos van te worden. Heeft u het lijden van uzelf en het gebeuren met uw kleinkind nu van boven af, vanuit Gods perspectief, kunnen bekijken? Natuurlijk het aanvaarden, maar het ook een plaats kunnen geven omdat Gods bedoeling met deze twee zaken duidelijk is? Want ook al weet je vanuit de Bijbel waarom er lijden is, het is vaak toch moeilijk om Gods bedoeling of uitwerking hiervan te ontdekken lijkt mij. Vandaar ook mijn vraag of op elk lijden, het ALLES, in de wereld (in onze ogen vaak zinloos) en ook dat bij ongelovigen, de Bijbelse verklaring van Gods bedoeling met het lijden toepasbaar is?

¹ Met 'Uit: Brieven aan Anne' publiceren we gedeelten uit de correspondentie die Ruud van 't Veer voerde met zijn nichtje. Anne is niet haar echte naam. De Brieven aan Anne zijn ook integraal in boekvorm uitgegeven. Zie www.godswoordcentraal.nl.

3) *Gelovigen zijn gerechtvaardigd door het bloed van de Zoon. De ongelovigen zijn dus niet gerechtvaardigd. Deze zullen dan voor de troon verantwoording moeten afleggen voor hun daden, oftewel ze komen in het oordeel van God. Heb ik dat zo goed begrepen? En wanneer worden zij dan in genade gerechtvaardigd?*

4) *God heeft het kwaad Zelf geschapen, dan is het toch ook logisch dat Hij het kwaad niet aan de mensen toerekent, want deze mensen kunnen er dus niets aan doen; zij waren al voorbestemd om instrumenten des verderfs te worden.*

5) *Omdat ik nu begrijp dat God alles in Zijn hand houdt, Hij alles beheerst en van te voren bedacht heeft, Hij mijn handelen beheerst en mijn denken en mijn wandel. Hij beheerst mijn geest, heeft mij geschapen, bewerkt mijn willen en mijn werken en Hij zorgt er Zelf voor dat ik alles doe wat Hij wil. Er gebeurt niets buiten Zijn wil om. Dit gegeven brengt mij toch in een enigszins lichte identiteitscrisis, want wie ben ik dan eigenlijk nog? Leef ik dan eigenlijk wel zelf? Denk ik wel zelf? Weet God precies alles van te voren, wat er gaat gebeuren, hoe ik zal handelen en denken (en niet alleen ik, maar de gehele mensheid) of bewerkt Hij de omstandigheden alleen in grote lijnen zodat Zijn Plan uitgevoerd wordt? Of beheerst Hij echt ieder detail en iedere gedachte van mijn "leven"?*

6-8) (...)

Groet,

Anne

Hoi Anne,

uit brief 12, 31-12-2004

Jouw e-mail van 15 dec. heeft mij heel wat beziggehouden. Dit werd veroorzaakt door het feit, dat jouw vragen zo diepgaand zijn, dat ik mij ervan bewust ben, dat ik er misschien geen goede antwoorden op weet.

Het is een soort zoeken naar hoe God wil, dat ik hierop ga reageren. Ik heb echter nog geen idee hoe dit gaat uitpakken. Dus gewoon maar beginnen en erop vertrouwen, dat Hij mij het inzicht zal geven, zoals er staat in 2 Timotheus 2:7: *'Let wel op wat ik zeg, want de Here zal u in alles inzicht geven.'*

In het Grieks staat het iets anders, n.l.: *'Denk aan wat ik zeg, want de Here zal in alles intelligentie¹ geven'*. Ik vind dit beter op elkaar aansluiten omdat 'denken' in de brieven van Paulus vaak als een soort zintuig beschouwd wordt, net als zien, horen en voelen. Intelligentie hoort ook bij denken. God belooft in alles **Zijn** intelligentie te geven. Als dat trouwens niet het geval zou zijn, dan heeft mijn hele schrijverij geen enkele zin.

1) (...)

Iedere gelovige loopt het risico om slechts een 'na-denkend' mens te blijven en dan stik je in je problemen die echter niet de jouwe zijn, maar die van God. Een gelovige die Hij tot een 'dankend' mens maakt, komt van zijn problemen af omdat je ze dan bij Hem laat.

Adviesje: 'Ga danken i.p.v. denken' en wacht rustig op Zijn intelligentie, die Hij aan ons beloofd heeft.

2) Het is echt niets bijzonders dat je loopt te worstelen met onzekerheden, hoewel juist in deze brief ook je zekerheden naar voren komen. Weet je, worstelen is een heel bijbels woord want het komt al voor in Genesis 32:22-32, waar Jacob worstelde met God en daar voor het eerst de naam Israël ontving. Het Israël van nu worstelt eigenlijk nog steeds met God omdat het Jezus nog niet als zijn Messias aanvaard heeft.

¹ Grieks: *sun esis* – samen-lating → CV: intelligentie (zie "Blauwe boek" – Conc. trefwoordenregister op de brieven van Paulus, uitg. Stg. EH-Depot Rotterdam) [red.]

Jouw worsteling met onzekerheden is in wezen ook een worsteling met God. Je wilt Hem kunnen begrijpen op een manier die God op zijn eigen tijd van plan is je te openbaren. De aanvaarding hiervan zal jouw moedeloosheid opheffen, want als je de **onzekerheden** bij God laat, wordt je denken alleen bepaald door zekerheden en dit zal automatisch 'danken' in gang zetten.

Indien je alles wat je nu al weet eens op een rijtje zou zetten, dan zou je tot de ontdekking komen dat dit meer is dan menig professor in de theologie weet!

Ik vind het altijd heel bijzonder dat je juist die dingen eruit pikt, waar ik maar summier over schrijf, zoals over onze kleinzoon. Eigenlijk zijn er met drie kleinzoons best wel pittige dingen gebeurd en ik zeg er gelijk bij dat het ons in eerste instantie moeilijk viel. Je moet niet vergeten dat grootouders dubbel lijden als er iets gebeurt met de kleinkinderen, want het gaat niet alleen om hen, maar ook om hun ouders die weer onze kinderen zijn.

De verwerking is ons door God in genade geschonken, door ons constant in onze gedachten Het Woord voor te houden en wij hebben niets anders gedaan dan ons er aan vastgeklampt en uitgesproken dat wij ons daaraan wilden onderschikken. Het is absoluut geen prestatie van onze kant. Het aanvaarden is echt niet zo natuurlijk, het is iets wat God in een proces aan je hart bekend maakt en in je uitwerkt. Het begint eerst met kleine dingen, zodat je Hem uiteindelijk op den duur voor 100 % vertrouwt.

Je zou heel graag de functie van het Lijden gelijk willen begrijpen, vooral als het zo dichtbij komt, maar dit is niet altijd zo. Dat komt omdat wij ook niet weten welke uitwerking het heeft voor de hemelingen, denk b.v. aan Job, waar we het al eerder over hebben gehad, denk ook aan de veelkleurige wijsheid, die wij nu al mogen tonen aan overheden en machten.

Wij waren ervan overtuigd, dat God er ook Zijn werk mee wilde doen bij de ouders, maar ook buiten ons gezin, bijvoorbeeld in de gemeente. Hoe God er Zijn uitwerking aan geeft, is niet altijd duidelijk, het kan best zijn dat het pas later tot uitdrukking komt, als wij onze taak te midden van de hemelingen mogen gaan uitvoeren.

De vraag **'waarom'** hebben wij in de loop der jaren leren ombuigen naar **'waartoe'** en dat op zich geeft al zoveel rust in je leven, omdat al het lijden, wat voor ons zinloos lijkt (hé, zinloos geweld!) voor God altijd een functie heeft.

Een voorbeeld dat voor ons moeilijk is te verstaan, is wat Hitler op zijn geweten heeft, want buiten de zes miljoen Joden die hij afgeslacht heeft zijn er nog miljoenen anderen omgekomen.

Wij denken dat het nergens toe diende, maar toch is er iets wonderlijks gebeurd en wel met het volk Israël. Vóór de tweede wereldoorlog waren de machtigen der aarde bereid om de Joden een eigen stuk grond te geven in Afrika, maar dit wilden zij niet, zij stonden erop om in het Land dat God hen beloofd had hun staat te mogen vestigen en hoewel een eigen staat niet haalbaar was, begonnen zij daar ook alvast mee, mondjesmaat weliswaar.

Na de oorlog gingen er stemmen op om de Joden toch hun eigen staat in Palestina te geven. Ik weet nog goed dat er een stemming kwam en wij via de radio hoorden, dat het maar een haartje scheelde, of de staat Israël mocht niet komen.

De staat Israël was dus het directe gevolg van de slachting van de Joden in de concentratiekampen.

Je kan nu twee kanten uit:

- a) Je laat je overmannen door alle verschrikkingen die de Joden zijn overkomen, of
- b) Je laat je overweldigen door het feit dat God in de geschiedenis heeft ingegrepen en een eigen staat aan Israël heeft gegeven.

Ik weet nog dat mijn vader ervan overtuigd was dat Israël weer een eigen staat zou krijgen, omdat hij iets gelezen had dat destijds door Johannes de Heer al lang voor de oorlog uitbrak bekend werd gemaakt. Hij toonde dit aan vanuit Gods woord doch er waren maar weinig mensen die het wilden geloven.

3) Voor de *witte troon* ^{Openb.20:11-15} zullen de ongelovigen geen verantwoording moeten afleggen, omdat hun daden al in de boeken zijn opgenomen en derhalve bekend zijn. Bovendien komt het woord 'verantwoording' in de Bijbel niet voor. Het is echt iets wat mensen bedacht hebben,

omdat wij op deze aarde overal verantwoording voor moeten afleggen. We denken dan dat God ook zo is.

Zelfs Paulus, die meewerkte aan het ombrengen van mensen die in Jezus geloofden, werd niet ter verantwoording geroepen.

Ook bij oordelen en veroordelen moeten wij niet aan een menselijke invulling denken, want in Gods woord heeft het te maken met bijvoorbeeld een vorm van lijden ten gevolge van het kwaad dat mensen hebben gedaan.

Het lijden van ongelovigen duurt niet langer dan de tijd die zij voor de witte troon doorbrengen.

Vanaf de tijd dat ongelovigen zijn gestorven tot aan de plaatsing voor de *witte troon* hebben zij niet geleden voor wat zij hebben gedaan in de tijd van hun leven; zij wisten van niets, waren buiten bewust zijn. Dan een korte periode van lijden vóór de witte troon en daarna in de *tweede dood*, waar voor hen ook geen lijden is weggelegd. Ze zijn wéér buiten bewust zijn en als ze dan gewekt worden zijn zij gerechtvaardigd en komen in dezelfde heerlijkheid, waar al Gods schepselen zullen vertoeven.

Het *gericht voor de witte troon* zal meer een richten op God zijn. Je gelooft toch zelf niet dat God, die Liefde is, de ongelovigen meer zal laten lijden dan Hij nodig acht?!

Wat is logisch

4) Weliswaar heeft God de mensen tot instrumenten gemaakt ^{Rom. 9:20-25}, maar daarom is het nog niet logisch dat God om die reden de mensen het kwaad niet toerekent. Een aardse pottenbakker kan toch ook alles wat hij gemaakt heeft vernietigen, omdat hij toch het resultaat niet kan gebruiken, of omdat hij het zat is? Wat gooien wij allemaal niet weg, wat wij eerst als zijnde heel waardevol hebben aangeschaft?

God kan zomaar vernietigen wat Hij wil. Hij hoeft daarover bij niemand verantwoording af te leggen.

De mensen hebben nu juist alles *logisch* willen maken. Zij hebben zelf een hel geschapen, want als je niet gelooft kan je toch zeker niet in de hemel komen? Dat is de logica van de mens!

Wij proberen het kwaad op te lossen met onze zo genaamde goede daden, maar er is heel weinig van terecht gekomen.

Veel mensen hebben vijandjes en vijanden en gaan er tegen te keer, voeren oorlogen, procederen of lopen met een boog om iemand heen die hen kwaad heeft aangedaan. Ze willen er niets meer mee te maken hebben. Volkomen logisch vindt iedereen.

God vindt dit echter helemaal niet logisch, want Hij zegt in Romeinen 12:20: *‘Maar indien uw vijand honger heeft, geef hem een hapje, indien hij dorst heeft geef hem te drinken.’* Bij dit hapje moet je denken aan hoe in het middenoosten de waard zelf zijn gast als teken van eerbied een stukje spijs in de mond legt, met andere woorden ‘het beste van het beste’, want hij gaat natuurlijk niet een bedorven stuk in z’n mond leggen.

Voor mensen is het heel logisch hun vijand te haten, maar Jezus zei: *‘Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen/haten’* ^{Matth.5:43-48 en Luc.6:27-38} en dat is weer de logica van God.

De logica van de mens is onlogisch bij God.	De logica van God is onlogisch bij de mens.
---	---

God bracht het zelf ook in de praktijk, want: toen wij nog vijanden waren, werden wij al met God verzoend door de dood van Zijn Zoon. ^{Rom.5:10}

De logica van God is, dat Hij met kwaad het kwaad heeft opgeheven, door Zijn Zoon ervoor aan het vloekhout te nagelen. De logica van de Zoon was, dat Hij de gezindheid had om dit enorme lijden vrijwillig op Zich te nemen en te gehoorzamen aan hetgeen de Vader op Zijn schouders gelegd had. ^{Fil.2:5-8}

En het is daarom logisch, dat de ongelovigen voor de witte troon tot de ontdekking komen, dat de Zoon van God, terwijl zij vijanden van Hem waren en Hem achteloos terzijde hebben gesteld, ook voor hen de verzoening teweeg gebracht heeft en dan – nadat zij in de tweede dood zijn geweest – alsnog in heerlijkheid levend gemaakt zullen worden.

Wat een genade!

5) Gelukkig heb je maar een **lichte** identiteitscrisis en die gun ik je van harte, omdat deze crisis voortkomt uit het bestuderen van Gods woord en je plotsklaps tot de ontdekking komt dat een mens dus geen ‘eigen

vrije wil' heeft. Maar dat is toch nog wel iets anders dan dat je niets meer uit jezelf kunt doen.

Neem nu bijvoorbeeld ons contact.

Ik heb zolang geweigerd om mijn e-mail adres door te geven aan familie of kennissen. Ik had er geen behoefte aan om elke keer te gaan kijken naar al die flut post en zag het echt niet zitten.

Dan komt de bank met het bericht, dat ik alleen nog via internet kan bankieren. Ik vond het belachelijk, ik wilde het niet, bovendien was het vermogen van mijn computer te gering zodat ik ook nog eens een nieuwe moest kopen, enfin, enz., enz.

Bij de reünie van vorig jaar heb ik René mijn email adres nog steeds niet gegeven. Maar ja, met mijn handelen was ik mij er niet van bewust, dat er iemand van mijn email gebruik wilde maken om op die manier van Zijn genade en verzoening te horen voor alle mensen.

Je bent dus vrij om te handelen. Je kent Gods plan niet met jouw leven en dat van je geliefden. Wij noemen dat weleens 'dat wij mogen spelen op het plein der genade' en zo is het ook.

Je wilt immers met al die kennis van Gods woord alleen nog maar tot eer en verheerlijking van Zijn Naam leven. Je wilt toch geen foute dingen doen? Dat is een hartsinstelling geworden die Gods geest in ons heeft bewerkt.

Wij mogen gewoon beslissingen nemen, zelfs foute beslissingen, om tot de ontdekking te komen, dat God ze ten goede wil gebruiken.

Zo is immers ook de tekst in Romeinen 8:28 (CV) – 'Wij weten nu, dat God **ALLES** doet samenwerken ten goede, voor hen (...) die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn.' En je mag van mij aannemen, dat dit daadwerkelijk zo is.

20 december hadden we een fijne predicatie en daar werd een soort slogan naar voren gebracht, die luidde:

'Doe dit en leef!'

Hiermee werd aangegeven dat dit de lijfspreuk zou kunnen zijn van de Israëlieten, want als zij niet naar de geboden **deden**, dan volgde er **straf**,

deden ze het wel, dan ontvingen zij **zegen**, met andere woorden, ze gingen pas leven als ze de wet van Mozes onderhielden.

Wij behoren echter niet tot het volk Israël; wij hebben geen wetten, wij leven onder '**de genade**' die door Paulus werd geproclameerd. Dus voor ons gaat die slogan niet op, zodat er nog maar één woord naar voren werd gebracht, nl.:

LEEF!

Wij mogen nu juist in deze genade leven en weten, dat wij geborgen zijn in wat wij ook doen. Wij zullen niet ter verantwoording geroepen worden en ook niet meer op Hem gericht worden. Dit zijn wij al.... Dus weg met die lichte crisis!

Hartelijke groet, ook aan Robbert,

Ruud & Miek